

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 46/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. apríla 2002 predbežne prerokoval sťažnosť J. P., bytom V., vo veci porušenia čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Okresným súdom vo Vranove nad Topľou konaním vo veci sp. zn. 2 Nc 658/94 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. P. na začatie konania o porušení čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. marca 2002 doručená sťažnosť J. P. (ďalej len „navrhovateľ“), bytom V. Z jej obsahu vyplynulo, že navrhovateľ rozsudkom Okresného súdu vo Vranove nad Topľou (ďalej len „okresný súd“) z 29. mája 2000 sp. zn. 2 Nc 658/94 bol obmedzený v spôsobilosti na právne úkony. Navrhovateľ namieta prietahy v konaní okresného súdu vo veci návrhu na obnovu konania, ktorý bol podaný na okresný súd 25. mája 2001, ako aj návrhu z 12. novembra 2001, ktorým navrhovateľ vzniesol námietku zaujatosti voči sudcom okresného súdu. Z návrhu ďalej vyplýva, že dôvodom vznesenia námietky zaujatosti bola aj tá skutočnosť,

že okresný súd doteraz nerozhodol o jeho návrhu, ktorý podal na okresný súd 23. augusta 2000.

Ústavný súd listom z 18. marca 2002 požiadal predsedu okresného súdu o informáciu o spôsobe a stave vybavovania vyššie uvedených podaní. Z vyjadrenia predsedu okresného súdu vyplýva, že podaním z 23. augusta 2000 sa navrhovateľ domáhal vrátenia spôsobilosti na právne úkony, a preto súd vo veci konal. Po vykonanom dokazovaní bol rozsudkom okresného súdu č. k. 2 Nc 658/94-268, ktorý nadobudol právoplatnosť 8. februára 2001, jeho návrh zamietnutý.

Podanie z 12. novembra 2000 bolo označené ako dovolanie proti rozsudku okresného súdu č. k. 2 Nc 658/94-151 z 29. mája 2000. Uvedené podanie nemalo náležitosti dovolania a taktiež bolo podané osobou, ktorej bola spôsobilosť na právne úkony obmedzená.

Podanie z 11. novembra 2001, ktoré je označené ako povolenie obnovy konania, okresný súd nezaslal na zaujatie stanoviska opatrovníkovi navrhovateľa, pretože podľa názoru okresného súdu v konaní o spôsobilosti na právne úkony neprichádza do úvahy obnova konania.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma jej zákonom predpísané náležitosti upravené v § 20 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ako aj prípadné dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona. Jedným z dôvodov odmietnutia je aj zjavná neopodstatnenosť návrhu (sťažnosti).

Vychádzajúc z vyššie uvedeného ústavný súd zistil, že sťažnosť je zjavne neopodstatnená, pretože okresný súd sa zaoberal jednotlivými druhmi návrhov. Ústavný súd neskúmal, ako okresný súd vyhodnotil jednotlivé druhy podaní. O podaní navrhovateľa z 23. augusta 2000 bolo už v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu právoplatne rozhodnuté, a preto sa ústavný súd nebude zaoberať otázkou, či v konaní o ňom došlo k neodôvodneným priet'ahom.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. apríla 2002